

Bemærkninger til lovforslaget

Handelsflådens Velfærdsråd er nedsat af Industriministeren i medfør af lov nr. 188 af 30. april 1948 og omfatter repræsentanter for Industriministeriet, Finansministeriet, repræsentanter for rederne og de søfarende samt private institutioner, der arbejder for søfarendes velfærd.

Velfærdsrådet har i henhold til lovens § 1 til opgave at varetage og fremme sådanne foranstaltninger i ind- og udland vedrørende søfarendes velfærd under ophold i havn, som findes formålstjente og ønskelige. Velfærdsrådet har regelmæssigt ydet økonomisk støtte til en række private institutioner i ind- og udland, der udfører velfærdsarbejde for danske søfarende. Der er således ydet tilskud til bl.a. Søfartens Bibliotek, søfartsserviceinstitutionerne i Ålborg--Nørresundby, Århus og Esbjerg. Gennem det af rådet oprettede kontor i København har man søgt at opbygge en systematisk velfærdstjeneste navnlig med henblik på de søfarendes fritidsbeskæftigelse. Dette arbejde har især været baseret på organisationen af idræts- og fritidsklubber i skibene, afholdelse af idrætskonkurrencer, undervisning og hobbyarbejder, bog- og bladdistribution samt forsyning af skibene med videofilm.

Velfærdsarbejdet udføres som forudsat ved lovens gennemførelse i 1948 i nær kontakt med de tilsvarende institutioner i Finland, Norge og Sverige.

Velfærdsrådets økonomi var oprindelig baseret på en ved fornævnte lov fastsat afgift. Afgiften er senere forhøjet flere gange, sidste gang ved lov nr. 630 af 21. december 1983 til 120 øre pr. dag.

Indtægterne fra velfærdsafgiften har været faldende, medens velfærdsrådets udgifter under et uændret aktivitetsniveau med et uændret antal ansatte var stadig stigende som følge af den almindelige løn- og prisudvikling.

Handelsflådens Velfærdsråds driftsregnskab udviste overskud fra den gennemførte afgiftsforhøjelse i 1984 til udgangen af 1985, hvor man havde oparbejdet en reserve af en sådan størrelse, at det var muligt at dække underskuddet i 1986 og 1987. Ved udgangen af 1988 vil den opsparede reserve imidlertid være opbrugt.

For at fastholde det nuværende aktivitetsniveau de næste år, skønnes det nødvendigt, at afgiften forhøjes med 60 pct. fra 120 øre pr. dag til 200 øre pr. dag.

Industriministeriet må anse det for ønskeligt, at der ikke sker en forringelse af den service, der tilbydes de søfarende på velfærdsområdet. Med henblik herpå er det nødvendigt, at der gennemføres en forhøjelse af de i loven fastsatte afgiftssatser.

Såvel redernes som de søfarendes organisationer har ved gentagne lejligheder givet udtryk for, at afgiften helt bør falde bort, idet velfærdsarbejdet efter deres mening er en samfundsopgave, som bør betales af staten.

For statskassen vil den i lovforslaget foreslåede forhøjelse betyde en merudgift på ca. 1.000.000 kr. pr. år, som afholdes mod kompenserende besparelser inden for Industriministeriets budgetramme, medens de søfarendes og redernes andel afholdes mod en indtægtsdækning.